

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Kecskeméti 13. számú Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Murányi János ügyvéd) által képviselt felperesnek - a dr. Kun G. László ügyvéd által képviselt alperes ellen **ingó kiadása** iránt indult perében a Pest Megyei Bíróság 2010. október 4-én meghozott 23.G.22.121/2008/23.számú ítélete ellen a felperes 25. sorszámon előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 (tizenöt) napon belül 300.000 (háromszázezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy az adóhatóság felhívására az ott írt időben és módon fizessen meg 900.000 (kilencszázezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

Keresetében a felperes a keresetlevél mellékleteként csatolt szakértői véleményben felsorolt ingóságok kiadására, illetve amennyiben azokat eladta, 90.026.000 Ft forgalmi érték megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Kereseti kérelmét arra alapította, hogy az ingóságoknak ő a tulajdonosa.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összepszerűségét is vitatta. Érdemi védekezésében állította, hogy a felperes az alkatrészeknek nem tulajdonosa, de az ingóságok egyébként sincsenek a birtokában, mert azokat a raktárából a vele raktározási szerződést kötő tulajdonos elszállította.

Az elsőfokú bíróság ítéletével elutasította a keresetet. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 1.250.000 Ft perköltséget és az államnak külön felhívásra 900.000 Ft eljárási illetéket.

Ítéletének indokolása szerint az alperes érdemi ellenkérelmére tekintettel a felperest terhelte annak perbeli bizonyítása, hogy az ingóságok tulajdonjogát megszerezte. A keresetben állított felperesi tulajdonszerzés származékos szerzés volt, így a felperesnek azt is bizonyítania kellett, hogy jogelődje is már tulajdonosa volt az ingóságoknak. A perben lefolytatott bizonyítás eredményeként a felperes, illetve a vele zálogszerződést kötő kft. tulajdonszerzése sem bizonyított. A felperes volt elnökének és volt ügyvezetőjének a tanúvallomása ugyanis ezt éppúgy nem támasztotta alá, mint a felperes javára kiállított 150.000.000 Ft összegű számla. Ezért a felperes tulajdonjogának bizonyítása hiányában a keresetet elutasította (Ptk. 193. § (1) bekezdés).

A kereseti kérelem jogcímének megjelölésétől függetlenül vizsgálta a zálogjog jogcímét is, mert a bíróság a jogcímhez nincs kötve. Ennek eredményeként megállapította, hogy a felperes és a vele szerződő társaság közötti szerződés alapján nem jött létre zálogjog, a társaság ugyanis nem volt tulajdonos, és a kereskedelmi forgalomban történő jóhiszemű szerzés sem állapítható meg. Amennyiben érvényesen létrejött volna a kézizálogjog, abban az esetben pedig az a Ptk. 265. § (6) bekezdése alapján megszűnt (Ptk. 252. § (1) bekezdés, 254. § (1)-(2) bekezdés, 255. § (1)-(2) bekezdés, 257. § (1)-(2) bekezdés, 265. § (1) és (6) bekezdés). A felperest pervesztessége folytán kötelezte az alperes jogi képviselőjével felmerült, mérsékelt ügyvédi munkadíjból álló perköltség és az illetékfeljegyzési jog alapján le nem rótt eljárási illeték megfizetésére.

Fellebbezésében a felperes az elsőfokú ítélet megváltoztatását és keresete teljesítését kérte.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem tett említést a peres felek között korábban folyamatban volt perben hozott első- és másodfokú jogerős ítéletről, mellyel a bíróság az alperest a tulajdonát képező 21 db főfékhenger kiadására kötelezte 336.000 Ft értékben. A másodfokú bíróság ítéletében azt is megállapította, hogy tulajdonosa a lezárt, lefényképezett, szakértő által értékelt alkatrészeknek. Azt is kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság döntésében a zálogjog szabályait is alkalmazta, holott keresete nem zálogtárgy kiadására irányult. A becsatolt számlával igazolt, hogy az alkatrészek tulajdonjogát megszerezte, és azok forgalmi értékét igazságügyi szakértő állapította meg. Véleménye szerint aggálytalanul tulajdonos, és ezért köteles az alperes az ingóságokat kiadni, vagy amennyiben azokat értékesítette, úgy az ellenértéket, a kamatokat és a költségeket megfizetni.

Az alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak mindenben helyes indokaira hivatkozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem volt a Pp. 228. § (4) bekezdés szerint fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett rendelkezése, ezért az ítéletet a másodfokú bíróság egészében bírálta felül.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és a felperesi tulajdonjog bizonyításának elmaradására alapított indokolásával is maradéktalanul egyetértett, ezért az elsőfokú ítélet helyes indokait határozatában nem ismétli meg, azokra a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján csak visszautal.

Fellebbezésében a felperes az elsőfokú ítélet zálogjogi szabályokra alapított indokolását azért sérelmezte, mert keresetének jogcímét kizárólag tulajdonjogára alapította, a keresettel érvényesíteni kívánt jogaként a zálogjogot nem jelölte meg. A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú ítéletben kifejtett érveléssel összefüggésben rámutat arra, hogy a Pp. 3. § (2) bekezdése alapján a bíróság a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van, és a kereset jogcímétől csak abban az egyetlen esetben térhet el, ha erre lefolytatott bizonyítás nélkül is megállapítható, hogy a kereseti kérelem ugyan a megjelölt jogcímen nem, de más jogcímen teljesíthető. A bíróság tehát nem térhet el a jogcímtől akkor, ha az eltérő jogcím sem teszi alapossá a keresetet, jelen esetben pedig ez történt, mert az elsőfokú bíróság a felperes ingó kiadására irányuló keresetét a zálogjog szabályai alapján sem tartotta alaposnak. A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából ezt a részt teljes egészében mellőzte.

Az elsőfokú bíróság a felperes tulajdonjogára alapított kereseti kérelem elutasításáról a jogszabályok maradéktalanul helyes alkalmazásával döntött. Az elsőfokú bíróság a perben lefolytatott bizonyítás eredményét is a bizonyítékok okszerű, a logika szabályainak maradéktalanul megfelelő alkalmazásával értékelte, és mindezekből helyesen vonta le azt a következtetését, hogy nemcsak a felperes, de a vele zálogszerződést kötő társaság tulajdonjoga sem bizonyított a perben. Ezzel szemben a felperes alaptalanul hivatkozott fellebbezésében arra, hogy a másik perben hozott ítélet jogereje kiterjed a perbeli ingóságok tulajdonjogának megállapítására is, abban a perben ugyanis a bíróság csak a felperes által kiadni kért 21 db főfékhenger tulajdonjogát állapította meg.

A másodfokú bíróság a fellebbezés miatt az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását azzal egészíti ki, hogy a perben előadott érdemi védekezésében az alperes tagadta, hogy az ingóságok még a birtokában lennének, és a felperes ezt az alperesi tényállítást maga sem vonta kétségbe. Birtoklásának hiányában tehát az alperes az ingóságok kiadására eleve nem kötelezhető.

A felperesnek az ingók forgalmi értékének megfizetésére irányuló másodlagos keresete pedig a tulajdonjog bizonyításának elmaradása mellett azért is alaptalan, mert a felperes az alperesnek azt az állítását, hogy azokat a védekezésben megjelölt magánszemély szállította el, ugyancsak nem vonta kétségbe, és ezzel szemben kereseti tényállításával egyezően azt sem bizonyította, hogy azokat az alperes értékesítette.

A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem volt eredményes, így a Pp. 78. § (1) bekezdése folytán köteles az alperes jogi képviselőjével felmerült és a másodfokú eljárásban kifejtett munkával arányosan megállapított összegű, áfával terhelt ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére.

Budapest, 2011. május 10.

Dr. Tölg-Molnár László s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hőbl Katalin s.k.
előadó bíró

. Madarász Anna s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: